

Beste mensen, lieve Exodianen,

Gisteren is de Stille Week begonnen. Sommigen spreken van de Goede Week. Ik zou deze week voor dit jaar willen omdopen in de Rare Week van 2020.

Verweesd, beklemmend en zorgelijk – dat zijn zomaar een paar woorden die je deze dagen veel hoort. En het klopt ook, want velen ervaren het zo.

Ik zou daarnaast willen zeggen, dat er ook andere woorden zijn, woorden die verder gaan dan zorg en verdriet. Niet dat ik die weg wil poetsen, ik wil het hebben over hoop, of over opstanding. De opstanding van Jezus, die we de komende dagen gaan gedenken, is wel de opstanding uit de dood. De verlossing van het volk Israël is wel verlossing uit het land des doods.

Opstanding is opstand tegen alles wat ons terneer kan drukken. Opstandingsmensen laten zich niet wegdrücken door tegenslagen, en ook niet door de verschrikkelijke virus.

De eerste corona-melding in onze gemeente is een feit. En het betreft iemand die dankbaar is, dankbaar voor het feit dat het een lichte besmetting betreft, en dankbaar dat we in onze gemeente zo met elkaar meeleven.

In de Nieuwsbrief van morgen volgt meer informatie.

Voor dit moment wil ik jullie allemaal een bijzondere week toewensen. Een Rare Week.

We gaan luisteren naar één van vele mooie koralen uit de Mattheüs Passion: Erkenne mich mein Hüter